

Hebrew Writers Association in Israel

שיי עגנרן

Author(s): משה דור and רות שפירא

Source:

Moznaim /

מאזנים

Vol. No. 1/2, 75 1984), p. 37 גליון מיוחד (אדר-ניסן תשמ"ד, אפריל-מאי

Published by: Hebrew Writers Association in Israel

Stable URL: <http://www.jstor.org/stable/23888038>

Accessed: 13-05-2018 09:08 UTC

Your use of the JSTOR archive indicates your acceptance of the Terms & Conditions of Use, available at <http://www.jstor.org/page/info/about/policies/terms.jsp>

JSTOR is a not-for-profit service that helps scholars, researchers, and students discover, use, and build upon a wide range of content in a trusted digital archive. We use information technology and tools to increase productivity and facilitate new forms of scholarship. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

Hebrew Writers Association in Israel is collaborating with JSTOR to digitize, preserve and extend access to *Moznaim* / מאזנים.

JSTOR

<http://www.jstor.org>

ארבעה שירים

אוסה-מאריה נסה נמנית עם ה' בולטים במשוררי נורווגיה של ימינו. היא כותבת ב'ני נורסק' - נורווגית חדשה - שהיא הש' נייה כלשונות הארץ ושגורה בפי מיעוט מאוכלוסייה. המשוררת מ' שמשת מרצה לספרות גרמנית באוניברסיטת אוסלו. ביקרה ב- ישראל.

מארק שאגאל

זרי אוהבים
מסתחררים סביב העולם
מקצבי גלגלי השמים
ברך ינידוד
כי תישן על כוכב
שם קופא הזמן על עמדו:
שניות הלב
הן עזן ונצח -
הסקת לפנור
מתקרת הזמן
הרבי רוקד
עם כנפי צחוק
מקדש שלמה
צף בצנן
עם שערי זהב
אלהים בירק
כלול הכחל
מאבק וכסוף
אגדה ופרות
האדם שבגוננים
הוא מזמור תהלה. סלה.

ש"י עגנון

בראשית ברא אלהים את התמונות:
גן עדן. תבת נח.
הסנה הבוער.
בהשמקפות הדברים הראשונים
יצרת את העולם מחדש
עם אצה וכרמים. גם בני-אדם.
סופר * וקבצן.
סבתא וכלה.
נתת להם את רגשת הים הרכה
ושחררת אותם מעצמת הגוף -
פחות מתארים: הגבולות התמוטטו
בחלום הכרף הגוטי
גימלדיתא
ושפת-הקדומים עדו
עם אותות סודיים על עלים יבשים.
בשורר צפור הגרופית
שומה עליו למות.
המקשיב לשיר
יארף ימים בארץ. כמוך.

* בהוראתו התנ"כית: כותב דברי-זכרונות, "סופר המלך".

פראנץ קאפקא

בית מריכה עם עצמו:
השער תמיד לא נעול לעולם לא פתוח
חלונות עם סורגים בלי אור
מכתבה עם פרטיפלים ריקים
עלית-גג עם קורי עכביש וגזרה
מרתף מלא מבוכים חלקלקים
גרם-מדרגות לליני מעשה סככה ותשוקות
מסדרון מדיף ריח תבוסה וסבון
שעון בלי מחוגים מצלצל ומצלצל

בית עיר בדידות בטבור העולם

אלזה לאסקר שילר

שטיח-תפלותיך הטבטי
שבו טוית את דמעותיך
ואת צמאונך
מלא שפעת חורים
אשר על כן סברו שקבצנית את
אף כל מי שנוזמן בקרבך
חש בזהר
כוכבים נעלמים.

מנורווגית: רות שפירא ומשה דור